

23 Μαρτίου, 1995

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Π., ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑ-
ΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Δ/στές]

ΠΑΥΛΟΣ ΠΙΠΕΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙ-
ΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Προσφυγές Αρ. 651/91, 655/91, 685/91, 695/91, 698/91, 775/91 και
1093/91)

Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Πρόσθετες μονάδες — Επι-
τροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας — Έχει αποκλειστική εξουσία για
παραχώρησή τους — Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. πρέπει να είναι αιτιολο-
γημένη — Ο περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος του
1969 (Ν.10/69) Άρθρο 35B(10)(β) — Καθορισμός παραγόντων βάσει 5
των οποίων επιτρέπεται η παραχώρηση πρόσθετων μονάδων.

Αιτιολογία διοικητικής πράξης — Πρέπει να εμφανίζεται ρητά στη διοι-
κητική πράξη σαν συστατικό της στοιχείο όταν απαιτείται από το Νό-
μο — Όμοια αιτιολογία — Μπορεί να συμπληρωθεί από το περιεχό-
μενο των φακέλων και των υπηρεσιακών εκθέσεων — Εφαρμοστές 10
αρχές.

Αιτιολογία διοικητικής πράξης — Είναι επιβεβλημένη για παροχή δυνα-
τότητας διεξαγωγής δικαστικού ελέγχου.

Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύνταξη ειδικής έκθεσης —
Οι περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησης και Αξιολόγησης) 15
Κανονισμοί του 1976, Καν. 17.

Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ισχυρισμός για εύνοια —
Βάρος αποδείξεως.

Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ενστάσεις — Αρμοδιότητα
για εξέτασή τους — Ο περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας 20

Νόμος του 1969 (Ν.10/69) Άρθρο 35(Β)(8).

Διοικητικό Δίκαιο — Δεδικασμένο.

5 *Αίτηση ακυρώσεως — Η ακύρωση μιας απόφασης σε μια προσφυγή στερεί τις άλλες προσφυγές που την προσβάλλουν του αντικειμένου τους.*

10 Οι έξι πρώτοι από τους αιτητές είχαν περιληφθεί στον κατάλογο που κατάρτισε η Συμβουλευτική Επιτροπή και προσέβαλαν σαν βασικό ισχυρισμό την έλλειψη αιτιολογίας της απόφασης της Ε.Ε.Υ. για παροχή πρόσθετων μονάδων. Επίσης υποστήριξαν ότι η εντύπωση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις της Ε.Ε.Υ. παραγνωρίστηκε αδικαιολόγητα.

Προβλήθηκαν επιπρόσθετοι ισχυρισμοί ως εξής:

15 Στην προσφυγή 655/91, ότι οι ειδικές εκθέσεις για μερικά από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα έγιναν συχνότερα κατά παράβαση των Κανονισμών.

Στην προσφυγή 685/91, ότι η βαθμολογία των ενδιαφερομένων προσώπων από το κλιμάκιο των επιθεωρητών ήταν το αποτέλεσμα επίδειξης εύνοιας προς αυτούς.

20 Στην προσφυγή 698/91, ότι η Ε.Ε.Υ. ήταν αναρμόδια να επιληφθεί ένστασης του αιτητή ως προς τις μονάδες στις οποίες edικαιούτο για πρόσθετα προσόντα και επίσης ότι επηρεάστηκε λόγω πλάνης ως προς την κατοχή πρόσθετου προσόντος η αξιολόγησή του από το 1973.

25 Ο αιτητής στην προσφυγή 1093/91 προσβάλλει τον αποκλεισμό του από τον τελικό κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής και τον τελικό κατάλογο με την αιτιολογία ότι δεν είχε την απαιτούμενη βαθμολογία.

30 Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επέτρεψε όλες τις προσφυγές με την εξαίρεση της 1093/91 για τους πιο κάτω λόγους:

1. Το Άρθρο 35B(10)(β) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του 1969 (Ν.10/69), ο Νόμος, όπως έχει τροποποιηθεί, δίδει στην Ε.Ε.Υ. πρωτοβάθμια εξουσία για παροχή πρόσθετων μονάδων, οι οποίες μπορούν να παρα-

χωρηθούν με αιτιολογημένη απόφασή της, η οποία στηρίζεται στην εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλλων και των Φακέλλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων.

2. Οι πρόσθετες μονάδες που παραχωρήθηκαν ήταν αποφασιστικής σημασίας για τον λόγο ότι επηρέαζαν την σειρά των υποψηφίων στον κατάλογο. 5
3. Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. στερείται αιτιολογίας, λόγω του ότι περιορίστηκε μόνο στην αναγραφή των παραγόντων που καθορίζονται στον νόμο, με αποτέλεσμα να καθίσταται εντελώς αδύνατη η διεξαγωγή δικαστικού ελέγχου. 10
4. Ο ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση ότι όμοια αιτιολογία μπορούσε να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλλων δεν ευσταθεί, γιατί δεν φαινόταν σ' αυτούς ο καταμερισμός των μονάδων με βάση τους παράγοντες που καθορίζει ο Νόμος, ούτε προέκυπτε αναντίλεκτα αιτιολογία από το περιεχόμενό τους. Το Δικαστήριο ανατρέχει, όποτε είναι επιτρεπτό, στους φακέλλους στην προσπάθειά του να αναζητήσει το συλλογισμό της διοίκησης. 15
5. Στην απόφαση για παραχώρηση πρόσθετων μονάδων, σύμφωνα με το άρθρο 35(B)(10)(β) του Νόμου, εκείνο που μετρά είναι μόνο η εντύπωση που αποκομίζει η ίδια η Ε.Ε.Υ. Συνεπώς ο ισχυρισμός των αιτητών για παραγνώριση της εντύπωσης του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης είναι αβάσιμος. 20
25

Οι υπόλοιποι ισχυρισμοί των αιτητών απορρίφθηκαν για τους πιο κάτω λόγους:

1. Σύμφωνα με τον Κανονισμό 17 των Κανονισμών του 1976, δεν είναι παράνομη η σύνταξη περισσότερων της μιας ειδικών εκθέσεων κατά ορισμένη διετία. 30
2. Το βάρος της απόδειξης για την ισχυριζόμενη επιδειξη εύνοιας βρισκόταν πάνω στους αιτητές οι οποίοι απέτυχαν να το αποδείξουν.
3. Κατά το άρθρο 35(B)8 του Νόμου, την αρμοδιότητα για την εξέταση ενστάσεων, και συνεπώς, για αναθεώρηση του καταλόγου έχει η Ε.Ε.Υ. η οποία καταρτίζει τον τελικό κατάλογο 35

των υποψηφίων.

Ο δεύτερος ισχυρισμός του αιτητή για την ύπαρξη πλάνης είναι ατεκμηρίωτος και η θέση του ότι η ισχυριζόμενη πλάνη επηρέασε την αξιολόγησή του είναι γενική και αόριστη.

- 5 4. Οι ισχυρισμοί που εγείρονται στην προσφυγή 1093/91 απορρίφθηκαν σε προηγούμενη προσφυγή κατά του κύρους άλλης προαγωγής και συνεπώς το ζήτημα που εγείρεται θεωρείται δεδικασμένο παρά την ύπαρξη έφεσης εναντίον της προηγούμενης προσφυγής. Υπό τις συνθήκες δεν είναι ορθό το
- 10 Δικαστήριο να ασχοληθεί τώρα με την ουσία των ισχυρισμών του αιτητή, αφού οι προαγωγές κατά των οποίων στρέφεται κρίθηκαν άκυρες στις υπόλοιπες προσφυγές, με αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή να παραμείνει χωρίς αντικείμενο.

- 15 Όλες οι προσφυγές με την εξαίρεση της 1093/91 επιτυγχάνουν και οι προσβαλλόμενες σ' αυτές προαγωγές ακυρώνονται. Η προσφυγή 1093/91 απορρίπτεται ως στερηθείσα του αντικειμένου της. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.
- 20

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Κυπριακή Δημοκρατία ν. Πιπερίδης & άλλοι, (1995) 3 Α.Α.Δ. 21·

- 25 *Γενακρίτου & άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, (1992) 3 Α.Α.Δ. 497·*

Vassiliou ν. Republic, (1982) 3 C.L.R. 220·

Κυπριακή Δημοκρατία ν. Χ'Γεωργίου, (1994) 3 Α.Α.Δ. 574·

Γιάλλουκα ν. Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 6.11.1992·

Πιλλάς ν. Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 12.5.1994·

- 30 *Λιμνάτου & άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, Α.Ε. ημερ. 28.11.1990·*

Στυλιανού & άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, (1992) 3 Α.Α.Δ. 449·

Κυριακίδης v. Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 21.12.1990.

Πολυδώρου v. Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 24.9.1993.

Δημητριάδης v. Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 19.2.1992.

Κυπριακή Δημοκρατία v. Χαραλαμπίδης, (1995) 3 Α.Α.Δ.53.

Ροδοσθένους v. Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 12.2.1992. 5

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της καθ'ης η αίτηση Επιτροπής, ημερομηνίας 24/6/91, με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής εκπαίδευσης από 1.9.1991, αντί των αιτητών. 10

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές στις προσφυγές 651/91, 655/91, 685/91, 695/91, 698/91 και 1093/91.

Α. Παντελίδης με Θ. Ζερβό για την αιτήτρια στην 775/91.

Ρ. Παπαέτη (δ/νις), δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ'ων η αίτηση. 15

Χρ. Χριστοφίδης, για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, Γ. Δράκο, Α. Ζαχαριάδη και Α. Μιχαηλίδη.

Γ. Κάιζερ, για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Γ. Παπανεάρχου.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Γ. Κωνσταντινίδης. 20

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ: Με απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, ημερομηνίας 24 Ιουνίου 1991, 19 Βοηθοί Διευθυντές προάχθηκαν στη θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης από 1 Σεπτεμβρίου 1991. Ασκήθηκαν επτά προσφυγές, την συνεκδίκαση των οποίων ανέλαβε η Ολομέλεια αφού απέρριψε την έφεση των Καθ'ων η αίτηση κατά της πρωτόδικης απόφασης με την οποία κρίθηκε πως δεν ήταν απαράδεκτες για το λόγο ότι καταχωρίστηκαν πριν από τη δημοσί- 25

ευση των προαγωγών στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. (Βλ. *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Παύλος Πιπερίδης και άλλοι* (1995) 3 Α.Α.Δ. 21).

Προσβάλλεται το κύρος των 14 από τις προαγωγές, ως εξής:

- 5 (α) Στην Προσφυγή 651/91 που άσκησε ο Π. Πιπερίδης, των Φ. Βαβίδη, Α. Ζαχαριάδου, Γ. Δράκου, Μ. Δαμιανίδη και Α. Μιχαηλίδη.
- 10 (β) Στην προσφυγή 655/91 που άσκησε ο Α. Κληρίδης, των Κ. Ρούσου, Χρ. Χρυσοστομή, Ρ. Δημοσθένους, Γ. Παπανεάρχου, Ξ. Ξενή, Φ. Βαβίδη, Α. Ζαχαριάδου, Γ. Δράκου, Μ. Δαμιανίδη και Α. Μιχαηλίδη.
- (γ) Στην προσφυγή 685/91 που άσκησε ο Κ. Κυριάκου των Α. Ζαχαριάδου, Γ. Δράκου, Μ. Δαμιανίδη και Α. Μιχαηλίδη.
- 15 (δ) Στην προσφυγή 695/91 που άσκησε ο Χρ. Αργυρού των Χρ. Χρυσοστομή, Α. Δοράτη, Ρ. Δημοσθένους, Γ. Παπανεάρχου, Ξ. Ξενή, Φ. Βαβίδη, Α. Ζαχαριάδου, Γ. Δράκου, Μ. Δαμιανίδη και Α. Μιχαηλίδη.
- (ε) Στην προσφυγή 698/91 που άσκησε ο Α. Χωραττάς, των Α. Ζαχαριάδου, Γ. Δράκου, Μ. Δαμιανίδη και Α. Μιχαηλίδη.
- 20 (στ) Στην προσφυγή 775/91 που άσκησε η Θ. Παντελίδου - Ζερβού, των Α. Κοιλανιώτου, Φ. Βαβίδη, Μ. Παπαέτη, Α. Ζαχαριάδου, Κ. Χαραλαμπίδου, Γ. Δράκου, Μ. Δαμιανίδη και Α. Μιχαηλίδη.
- 25 (ζ) Στην 1093/91 που άσκησε ο Θ. Ροδοσθένους, των Α. Ζαχαριάδου, Γ. Δράκου, Μ. Δαμιανίδη και Α. Μιχαηλίδη.

- 30 Οι έξι πρώτοι από τους αιτητές είχαν περιληφθεί στον κατάλογο που κατάρτισε η Συμβουλευτική Επιτροπή και ο βασικός τους ισχυρισμός αναφέρεται στην αιτιολόγηση της απόφασης της Ε.Ε.Υ. για παροχή πρόσθετων μονάδων. Παρεμφερώς υποστηρίζουν ότι αδικαιολογήτως παραγνωρίστηκε η εντύπωση που σχημάτισε ο Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις που πραγματοποίησε η Ε.Ε.Υ.

Στις Προσφυγές 655/91, 685/91 και 698/91 προβάλλονται επι-

πρόσθετοι ισχυρισμοί, ως εξής: Στην πρώτη ότι παρανόμως έγιναν συχνότερα από ό,τι προβλέπεται στους Κανονισμούς, ειδικές εκθέσεις για μερικά από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, ειδικά για τους Α. Δοράτη, Ρ. Δημοσθένους και Ξ. Ξενή. Στην δεύτερη, ότι η βαθμολογία των ενδιαφερομένων προσώπων από το κλιμάκιο των Επιθεωρητών με 39 ή ακόμα και 38, οφείλεται σε πρόθεση για επίδειξη εύνοιας προς αυτούς. Στην τρίτη, ότι αναρμοδίως η Ε.Ε.Υ. επιλήφθηκε ένστασης του Α. Χωραττά ως προς τις μονάδες στις οποίες εδικαιούτο για πρόσθετα προσόντα. Συναφώς, ότι η πλάνη που διαπιστώθηκε ως προς τα πρόσθετα προσόντα του θα πρέπει να θεωρηθεί ότι χρονολογείται από το 1973 και ότι, επομένως, επηρέασε την αξιολόγησή του, έκτοτε. Ο αιτητής στην 1093/91 αποκλείστηκε από τον κατάλογο που κατάρτισε η Συμβουλευτική Επιτροπή και τον τελικό κατάλογο και δεν συμμετέσχε στις συνεντεύξεις που ακολούθησαν. Βάλλει κατά του αποκλεισμού του με το αιτιολογικό ότι η βαθμολογία του στην ειδική έκθεση 1989 - 1990 θα έπρεπε να ήταν 39 και όχι 38.

Η ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ.

Στο σύστημα αριθμητικής αποτίμησης των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας που εισήξε ο περι Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμος του 1969 (Ν. 10/69 όπως έχει τροποποιηθεί) η Ε.Ε.Υ. έχει πρωτοβάθμια εξουσία, σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, για παροχή πρόσθετων μονάδων (1-5) δυνάμει του άρθρου 35B(10)(β). Αυτές οι μονάδες μπορούν να παραχωρηθούν "με αιτιολογημένη απόφαση της (της Ε.Ε.Υ.) η οποία στηρίζεται στην εντύπωση που απεκτόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλλων και των Φακέλλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων".

Η σειρά των υποψηφίων στον τελικό κατάλογο, με βάση την αριθμητική αποτίμηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και το αποτέλεσμα των ενστάσεων που είχαν υποβληθεί, ήταν ανατρέψιμη ανάλογα με το πώς θα ασκούσε την εξουσία της η Ε.Ε.Υ. Επομένως, οι πρόσθετες μονάδες που παραχωρήθηκαν από την Ε.Ε.Υ. ήταν αποφασιστικής σημασίας.

Είναι η θέση των αιτητών πως, παρά το νόμο, η απόφαση της Ε.Ε.Υ. είναι ανατιολόγητη αφού ό,τι εμφανίζεται ως αιτιολογία, στην πραγματικότητα συνιστά απλή επανάληψη της πρόνοιας του Νόμου. Οι καθ' ών η αίτηση και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα που εμφανίστηκαν, παραπέμπουν στο περιεχόμενο

των φακέλλων. Είναι η θέση τους ότι παρέχουν όποιο αιτιολογικό στήριγμα ελλείπει στην ίδια την απόφαση. Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. εξαντλείται με τα ακόλουθα:

5 “Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλλων αυτών, καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις όπως φαίνεται πιο πάνω, αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)(β) των περί Δημο-
10 σίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1991, να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της εκτίμησης των στοιχείων αυτών ως εξής:”

Ακολουθούν τα ονόματα των υποψηφίων και οι πρόσθετες μονάδες που παραχωρήθηκαν στον καθένα.

15 Ο Νόμος καθορίζει τους παράγοντες βάσει των οποίων είναι επιτρεπτό να παραχωρηθούν πρόσθετες μονάδες. Αυτή είναι η εντύπωση που απεκόμισε η Ε.Ε.Υ. από τις προσωπικές συνεντεύξεις, και το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλλων και των Φακέλλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων. Η απόφαση της
20 Ε.Ε.Υ. περιορίζεται στην αναγραφή, που εν προκειμένω απολήγει να είναι αχρείαστη επανάληψη, των παραγόντων που ήδη καθορίζει ο Νόμος. Αυτό δεν είναι αιτιολογία. Παραμένει εντελώς άγνωστος ο συλλογισμός. Δεν γνωρίζουμε ποιές μονάδες δόθηκαν με αναφορά στη συνέντευξη και ποιές με αναφορά
25 στους Φακέλλους και στις Εκθέσεις και γιατί. Επισημαίνουμε εδώ πως η απόφαση περιέχει διαφοροποιήσεις ακόμα και σε εκατοστά της μονάδας. Η Ε.Ε.Υ. αναφέρει πως έλαβε υπόψη και τους Φακέλλους και τις Εκθέσεις αλλά δεν γνωρίζουμε τί από τις Εκθέσεις και τί από τους Φακέλλους διαδραμάτισε τον
30 ένα ή τον άλλο ρόλο. Όπως έχουν τα πράγματα ο δικαστικός έλεγχος είναι εντελώς αδύνατος. Όσα αναφέρονται στην απόφαση θα μπορούσαν να ταιριάξουν σε κάθε υπόθεση, όπως άλλωστε καταφαίνεται και από το γεγονός ότι συνιστούν την ενιαία βάση για την προσθήκη που ακολούθησε ως προς τον καθε
35 ένα από τους υποψηφίους.

Στην υπόθεση *Χαρά Γενακρίτου και άλλοι ν. Δημοκρατία*, (1992) 3 Α.Α.Δ. 497 που εκδικάστηκε από την Ολομέλεια, θεωρήθηκε ότι όμοια αιτιολογία μπορούσε να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλλων. Η πρόταση των καθ' ων η αίτηση
40 για όμοια κατάληξη και στην παρούσα υπόθεση πριν από όλα

παραγνωρίζει δυο πράγματα. Πρώτα, το γεγονός ότι οι Φάκελλοι και οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις θα ήταν αδύνατο να παράσχουν απάντηση ως προς τον τρόπο του καταμερισμού των μονάδων με βάση τους παράγοντες που καθορίζει ο Νόμος και μετά, το θεμελιωμένο πως για να είναι οι Φάκελλοι και οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις παραδεκτή πηγή εντοπισμού αιτιολογίας, η αιτιολογία πρέπει να προκύπτει αναντίλεκτα από το περιεχόμενό τους. Σε καμιά περίπτωση δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η πρωτογενής μόρφωση δικής του γνώμης. Ανατρέχουμε, όποτε είναι επιτρεπτό, στους φακέλλους στην προσπάθεια αναζήτησης του συλλογισμού της διοίκησης. (Βλ. μεταξύ άλλων *Vassiliou v. Republic* (1982) 3 C.L.R 220).

Εν πάση περιπτώσει, η Ολομέλεια έστρεψε ειδικά την προσοχή της πάνω στις επιπτώσεις από τη νομοθετική απαίτηση για αιτιολογία, στην υπόθεση *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Γεωργίου Χ' Γεωργίου* (1994) 3 Α.Α.Δ. 574. Αποφασίστηκε ότι όποτε ο Νόμος απαιτεί αιτιολογία αυτή πρέπει να εμφανίζεται ρητά στο σώμα της διοικητικής πράξης σαν συστατικό της στοιχείο. Υιοθετούμε και τώρα αυτή την προσέγγιση. Όταν ο Νόμος απαιτεί αιτιολογία, η ύπαρξή της στο σώμα της όποιας απόφασης αποτελεί όρο για την τελειώσή της.

Καταλήγουμε πως η απόφαση της Ε.Ε.Υ. για παροχή πρόσθετων μονάδων δεν είναι αιτιολογημένη κατά παράβαση του Νόμου και πως, ενόψει της επίδρασης που είχε στην τελική επιλογή, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αναπόφευκτα είναι άκυρες.

Με αναφορά στις πρωτόδικες αποφάσεις στις υποθέσεις *Κωνσταντίνος Σ. Γιάλλουκα ν. Δημοκρατία* Προσφυγή 84/91, ημερομηνίας 6 Νοεμβρίου 1992 και *Κυριάκος Γ. Πιλλάς ν. Κυπριακή Δημοκρατία* Προσφυγή 682/92, ημερομηνίας 12 Μαΐου 1994, οι αιτητές μας κάλεσαν να θεωρήσουμε ως πρόσθετη πλημμέλεια την φερόμενη ως παράλειψη της Ε.Ε.Υ. να λάβει υπόψη την εντύπωση που απεκόμισε ο Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις ή να αιτιολογήσει ειδικά τη δική της διαφορετική εντύπωση, όπου υπάρχει. Το ζήτημα καλύπτεται από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Αλίκη Λιμνάτου και άλλοι ν. Κυπριακή Δημοκρατία* Α.Ε. 1014 ημερομηνίας 28.11.90. (Βλ. επίσης ως προς αυτό το ζήτημα την υπόθεση *Χαρά Γενακρίτου και άλλοι ν. Δημοκρατία* (ανωτέρω) και *Δημητράκης Στυλιανού και άλλος ν. Κυπριακή Δημοκρατία* (1992) 3 Α.Α.Δ. 449. Η σημασία των συνεντεύξεων συγκεκριμενοποιείται από τις διατάξεις του άρθρου 35B(10)(β). Είναι πα-

ράγων που διαδραματίζει ρόλο στην απόφαση για παραχώρηση πρόσθετων μονάδων. Σύμφωνα με το άρθρο, εκείνο που μετρά είναι μόνο η εντύπωση που αποκομίζει η ίδια η Ε.Ε.Υ. Αυτός ο ισχυρισμός των αιτητών είναι αβάσιμος.

5 ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ

1. Ο Κανονισμός 17 των περι Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Επιθεώρησις και Αξιολόγησις) Κανονισμών του 1976 (ΚΔΠ 223/76) επιβάλλει τη σύνταξη ειδικής έκθεσης “τουλάχιστον ανά διετίαν”. Αυτό σημαίνει πως δεν είναι παράνομη η σύνταξη περισσότερων της μιας ειδικών εκθέσεων κατά ορισμένη διετία. (Βλ. *Κώστας Κυριακίδης ν. Δημοκρατίας* Προσφυγή 618/87 και άλλες ημερομηνίας 21 Δεκεμβρίου 1990 και *Αναστάσιος Πολυδώρου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* Προσφυγή 647/92 ημερομηνίας 24 Σεπτεμβρίου 1993). Ο ισχυρισμός πως οι προαγωγές των Α. Δοράτη, Ρ. Δημοσθένους και Ξ. Ξενή είναι άκυρες για τέτοιο λόγο, είναι αβάσιμος. Η υπόθεση *Φρ. Δημητριάδης ν. Δημοκρατία* Προσφυγή 284/84 ημερομηνίας 19 Φεβρουαρίου 1992 έχει παρερμηνευθεί από τους αιτητές. Αφορούσε στην εντελώς διαφορετική περίπτωση σύνταξης ειδικής έκθεσης ενώ δεν υπήρχε η απαιτούμενη από τον Κανονισμό 17(1) προϋπόθεση της συμπλήρωσης της εκπαιδευτικής υπηρεσίας που ήταν απαραίτητη για προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων.
2. Ο ισχυρισμός για ορισμένη βαθμολογία των ενδιαφερομένων προσώπων με στόχο την επίδειξη εύνοιας προς αυτούς παρέμεινε εντελώς ατεκμηρίωτος. Οι αιτητές απέτυχαν να αποσείσουν το βάρος της απόδειξης που, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, φέρουν όταν καταλογίζουν προκατάληψη. Ο ισχυρισμός τους απορρίπτεται.
3. Ο αιτητής Α. Χωραττάς, μετά την ανάρτηση του καταλόγου που κατάρτισε η Συμβουλευτική Επιτροπή, υπέβαλε χειρόγραφο ένσταση, την οποία απηύθυνε προς το Διευθυντή Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης. Για λόγους που εξειδίκευσε, θεωρούσε ότι θα έπρεπε να του είχαν παραχωρηθεί μονάδες για πρόσθετα προσόντα και συνεπώς, ότι θα έπρεπε να είχε περιληφθεί στον κατάλογο. Επελήφθη της ένστασης του η Ε.Ε.Υ., την βρήκε δικαιολογημένη και του παραχώρησε μια μονάδα για πρόσθετα προσόντα. Περιελήφθη, επομένως, ο αιτητής στον τελικό κατάλογο και κλήθηκε σε συνέντευξη

ενώπιον της Ε.Ε.Υ. Σκιαγραφήσαμε εξ αρχής τους ισχυρισμούς του αλλά τους επαναλαμβάνουμε και τώρα για εύκολη αναφορά:

(α) Η αρμοδιότητα ή το καθήκον εξέτασης της ένστασης του ανήκε στη Συμβουλευτική Επιτροπή και όχι στην Ε.Ε.Υ. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν θα παραχωρούσε περισσότερες της μιας μονάδες στον αιτητή. 5

(β) Η διαπιστωθείσα πλάνη ως προς την κατοχή πρόσθετου προσόντος χρονολογείται από το 1973 και, επομένως, επηρεάστηκε η αξιολόγησή του έκτοτε. 10

Κατά το άρθρο 35(B)8 του Νόμου, την αρμοδιότητα για την εξέταση ενστάσεων και, συνεπώς, για αναθεώρηση του καταλόγου, έχει η Ε.Ε.Υ. η οποία καταρτίζει τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων. Η ένσταση του αιτητή που, πρέπει να σημειώσουμε, δεν απευθύνθηκε καν προς τη Συμβουλευτική Επιτροπή, καθηκόντως διαβιβάστηκε στο όργανο το οποίο, σύμφωνα με το Νόμο επιλαμβάνεται ενστάσεων κατά του καταλόγου. Η Ε.Ε.Υ. αρμοδίως επελήφθη της ένστασης και ο ισχυρισμός του αιτητή είναι αβάσιμος. Η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Χαράλαμπος Χαράλαμπίδης** (1995) 3 Α.Α.Δ. 53, δεν βοηθά τον αιτητή. Αναφέρεται στην περίπτωση της ακύρωσης από το Δικαστήριο του ίδιου του καταλόγου της Συμβουλευτικής Επιτροπής, γεγονός που κρίθηκε ότι επιβάλλει την επανεξέταση του θέματος από την ίδια. Εδώ, με εκπληρωμένο το καθήκον της Συμβουλευτικής Επιτροπής για καταρτισμό καταλόγου, εγκύρως η Ε.Ε.Υ. επελήφθη της ένστασης που είχε υποβληθεί. Συνυπήρχαν οι προϋποθέσεις για ανάληψη αρμοδιότητας η οποία, εκ του Νόμου, εκτείνεται σε κάθε σχετικό ζήτημα. 15
20
25

Απορριπτέος είναι και ο δεύτερος από τους ισχυρισμούς του αιτητή αφού ατεκμηρίωτα εκλαμβάνει πως ενήργησε υπό την ίδια πλάνη και οποιοσδήποτε άλλος, εκτός από τη Συμβουλευτική Επιτροπή. Επιπρόσθετα, παρέμεινε εντελώς γενική και αόριστη η θέση του αιτητή πως το ζήτημα είχε, έστω ενδεχομένως, επιδράσει με οποιοδήποτε τρόπο στην αξιολόγησή του. 30
35

Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ 1093/91

Ο αιτητής Θ. Ροδοσθένους δεν περιελήφθη στον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής και με την ένστασή του προς την

Ε.Ε.Υ. έθεσε ζήτημα ως προς το νόμιμο της βαθμολογίας του στην ειδική έκθεση για τα έτη 1989-1990. Η Ε.Ε.Υ. απέρριψε την ένσταση και δεν περιέλαβε τον αιτητή στον τελικό κατάλογο επειδή έκρινε ότι, με βάση τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, δεν τεκμηριωνόταν ο ισχυρισμός του για παράνομη μείωση της βαθμολογίας του.

Στο πλαίσιο της μελέτης των ισχυρισμών του αιτητή, εξετάσαμε το περιεχόμενο του φακέλλου του. Με έκπληξη πρέπει να πούμε, διαπιστώσαμε ότι ακριβώς όμοιοι ισχυρισμοί εξετάστηκαν και απορρίφθηκαν σε προηγούμενη προσφυγή του αιτητή κατά του κύρους άλλης προαγωγής. (Βλ. **Θεοδόσιος Ροδοσθένους ν. Κυπριακή Δημοκρατία** Προσφυγή 181/91 ημερομηνίας 12 Φεβρουαρίου 1992, στον φάκελλο κ. 39). Δικηγόρος του αιτητή ήταν και τότε ο κ. Α. Σ. Αγγελίδης αλλά δεν έχουμε κανένα λόγο να μην αποδώσουμε την παράλειψη αναφοράς στο γεγονός σε αβλεψία.

Εμφανίζεται, επομένως, δεδικασμένο το ζήτημα που εγείρεται τώρα παρά το ότι, όπως διαπιστώσαμε, η πιο πάνω απόφαση έχει εφεσιβληθεί. (Βλ. Α.Ε. 1523). Δεν υπάρχει δικαιοδοτική δυνατότητα αναθεώρησης της απόφασης στην προσφυγή 181/91 στην παρούσα διαδικασία και είναι ορατή η περιπλοκή που θα προέκυπτε εάν απερριπτετο η παρούσα προσφυγή επειδή το επίδικο ζήτημα της έχει ήδη επιλυθεί δικαστικά, αφού δεν μπορεί να είναι γνωστό ποιά θα είναι το αποτέλεσμα της έφεσης που ασκήθηκε. Το ορθό είναι να μην ασχοληθούμε τώρα με την ουσία των ισχυρισμών του αιτητή, αφού οι προαγωγές κατά των οποίων στρέφεται κρίθηκαν άκυρες στις υπόλοιπες προσφυγές. Όπως έχει επανειλημμένα εξηγηθεί, η ακύρωση μιας απόφασης σε μια προσφυγή καταλείπει τις άλλες που την προσβάλλουν χωρίς αντικείμενο.

Για τους πιο πάνω λόγους όλες οι προσφυγές, με την εξαίρεση της 1093/91, επιτυγχάνουν και οι προσβαλλόμενες σ' αυτές προαγωγές ακυρώνονται. Η προσφυγή 1093/91 απορρίπτεται ως στερηθείσα του αντικειμένου της. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Όλες οι Προσφυγές εκτός από την 1093/91, επιτυγχάνουν. Η προσφυγή 1093/91 απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.